

Arrest

nr. 178 440 van 25 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat H. CILINGIR en van attaché E. GOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en een Pashai van etnische origine te zijn. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Amla, gelegen in het district Dara-i Nur in de provincie Nangarhar.

Uw broer Nasrullah is sinds ongeveer drie jaar soldaat bij het Afghaans nationaal leger. Hij is gestationeerd in Kabul.

Op een dag zonden de taliban een dreigbrief naar uw huis waarin ze eisten dat uw broer Nasrullah binnen één maand naar huis moest komen en moest stoppen met zijn werk.

Twee dagen later vielen de taliban uw huis aan en namen u en uw vader mee naar hun basis in de bergen. Ze vroegen waarom jullie niet geluisterd hadden. Ook zeiden ze dat jullie met hen moesten meedoen en deelnemen aan de jihad tegen de Amerikanen. Ze gaven jullie nog een laatste ultimatum.

Jullie kregen één maand de tijd om ervoor te zorgen dat uw broer met zijn werk stopt en naar het dorp komt. Indien hij dit niet zou doen, zouden ze u meenemen in de plaats van uw broer. Na twee uur te zijn vastgehouden door hen, lieten ze jullie vrij.

Hierna belde uw vader uw broer in Kabul op en vertelde hem wat er allemaal was gebeurd. Uw broer weigerde om terug te keren naar het dorp uit vrees te worden gedood door de taliban. Hierna zei uw broer tegen uw vader dat hij u het best naar Europa kon zenden zodat de taliban u niet zou kunnen meenemen.

Vervolgens regelde uw vader uw reis naar Europa en op 10 Sunbula 1394 – 1 september 2015 volgens de Gregoriaanse kalender - verliet u Afghanistan. Op 16 november 2015 diende u een asielaanvraag in in België.

Nadat u Afghanistan verliet is de taliban nog één keer naar uw ouderlijk huis gekomen. Ze waren op zoek naar u.

U legt volgende documenten neer: een kopie van een taskara op naam van Nasrullah, kopieën van 12 foto's, een kopie van een badge op naam van Nasrullah en kopieën van 2 certificaten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw tentoongespreide kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is.

Zo verklaart u dat 19 jaar bent geworden en dat uw ouders u vertelden dat u bent geboren in het jaar 1997 (CGVS, p. 3). Wanneer vervolgens gevraagd wordt welk jaar dit is volgens de Afghaanse kalender, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). Gevraagd of men in Afghanistan dezelfde kalender gebruiken als in België, vertelt u dat ze zowel deze als de Afghaanse kalender gebruiken (CGVS, p. 3). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met de vaststelling dat er slechts één kalender in Afghanistan wordt gebruikt en gevraagd wordt hoe het komt dat u uw geboortjaar kent in de Gregoriaanse kalender doch niet in de Afghaanse kalender, komt u niet verder dan te stellen dat uw ouders deze datum vermeldden en dat u deze datum leerde (CGVS, p. 3). Het is zeer vreemd dat uw ouders u uw geboortjaar enkel in de Gregoriaanse kalender zouden hebben meegedeeld en niet in de Afghaanse kalender. Wanneer bovendien gevraagd wordt naar de warmste maanden in Afghanistan, antwoordt u jauza en saratan (CGVS, p. 3). Echter, jauza is nog een lentemaand (zie administratief dossier). Uw verklaringen als zou u ongeletterd zijn, niet hebben gestudeerd en de warmste maanden niet kennen (CGVS, p. 3), worden niet aanvaard. U bent namelijk acht jaar naar school geweest (CGVS, p. 3 ; verklaring DVZ, punt 11). Tevens weet u niet in welke maand het nieuwe schooljaar in uw regio begon (CGVS, p. 9). Dit is gezien uw acht jaar durende scholing zeer opmerkelijk. Het schooljaar begint immers – afhankelijk van het klimaat in de betreffende regio – steeds op dezelfde datum (zie administratief dossier).

Daarenboven komen uw verklaringen over de scholen in Amla niet overeen met de objectief beschikbare informatie hieromtrent.

Wanneer gevraagd wordt om te vertellen over Amla stelt u onder meer dat er een school is (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog iets anders te zien is, stelt u "één school en huizen" (CGVS, p. 4). Ook wanneer vervolgens gevraagd wordt of er één school is, bevestigt u dit (CGVS, p. 4). Gevraagd of dit een jongens- dan wel een meisjesschool is, verklaart u dat het in twee delen is, één deel is voor jongens en het andere deel is voor meisjes (CGVS, p. 4). Gevraagd of het één schoolgebouw is, stelt u dat het één gebouw is, maar dat men in het midden ervan een muur heeft gebouwd (CGVS, p. 5). Wanneer gevraagd wordt of men de jongens- en de meisjesschool tegelijkertijd heeft gebouwd, stelt u dat u zich voordien vergist heeft en dat er twee schoolgebouwen zijn met twee poorten (CGVS, p. 5). Het is vreemd dat u uw verklaringen na verschillende vragen hieromtrent wijzigt. Bovendien verklaart u verschillende keren dat de jongensschool in Amla zes à zeven jaar geleden werd gebouwd (CGVS, p. 5). Ook stelt u dat de jongens voordien naar een school in Qalai Shahi gingen wanneer gevraagd werd waar de jongens toen les kregen (CGVS, p. 5). Echter, uit de informatie blijkt dat de jongens in Amla voor de bouw van de jongensschool 's namiddags les kregen in de meisjesschool (zie administratief dossier). Ook moet worden opgemerkt dat er in 2002 één school en vijf thuisklassen werden geteld (zie administratief dossier). Bovendien is de jongensschool geen zes à zeven jaar geleden gebouwd zoals u verklaart doch de bouw ervan is aangevat in de tweede helft van 2012 en geëindigd in 2013 (zie administratief dossier). Tevens kunt u niet vertellen welke kleur de jongensschool in Amla heeft (CGVS, p. 7). Van iemand die verklaart heel zijn leven in het dorp Amla te hebben gewoond en die ooit een bezoek heeft gebracht aan de jongensschool in Amla (CGVS, p. 9), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij beter op de hoogte is van bovenstaande.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u verklaart dat de poort van de meisjesschool richting het westen ligt en de poort van de jongensschool in het oosten (CGVS, p. 5). Echter, wanneer later wordt gevraagd om het door u vermelde populaire schrijn Chelgazi te situeren aan de hand van de vier windrichtingen, stelt u die informatie niet te hebben (CGVS, p. 6). Hierdoor wordt vermoed dat uw tentoongespreide kennis over de ligging van de poorten van de scholen in Amla ingestudeerd is.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat u verschillende gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst kunt opsommen doch dat u ze niet ten opzichte van elkaar kunt situeren in de tijd. Met name bent u op de hoogte van de weg die in Amla is geasfalteerd, over de bouw van de jongensschool en over de Japanse ingenieur Kazuya Ito die door de taliban werd vermoord (CGVS, p. 5, 6 & 10). Net als de bouw van de jongensschool – die eigenlijk maar drie & vier jaar geleden werd gebouwd (zie supra) - situeert u de asfaltering van de weg in Amla zes à zeven jaar geleden (CGVS, p. 6). Echter, wanneer gevraagd wordt wat men eerst deed – met name de bouw van de jongensschool dan wel de asfaltering van de weg – moet u het antwoordt schuldig blijven (CGVS, p. 6). Ook weet u niet hoeveel tijd er tussen deze twee constructiewerken zat (CGVS, p. 6). In verband met de moord op de Japanse ingenieur in Nangarhar - waarvan u zelfs zijn naam kent - moet worden opgemerkt dat u deze moord 12 jaar geleden situeert terwijl deze plaatsvond in augustus 2008 (CGVS, p. 10 ; zie administratief dossier). Van iemand die in de regio woonde mag worden verwacht dat hij deze gebeurtenissen die hijzelf aanhaalt enigszins kan situeren in de tijd. Bijgevolg laat uw tentoongespreide kennis van deze gebeurtenissen een ingestudeerde indruk achter.

Tevens moet worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de oogsttijden van papaver. Zo verklaart u dat papaver in uw regio in de winter wordt geoogst (CGVS, p. 15). Echter, papaver wordt er vanaf de tweede helft van april tot half mei geoogst (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u dat papaver na twee-drie maanden klaar is voor de oogst (CGVS, p. 15). Echter, er zit minstens vierenhalve maand tussen het zaaien en het oogsten van papaver in de provincie Nangarhar (zie administratief dossier). Aangezien papaver een veelvuldig geteeld gewas is in uw voorgehouden regio van herkomst (zie administratief dossier) zijn bovenstaande onwetendheden opmerkelijk. Tevens slaat u de bal mis wanneer u stelt dat rijst in de zomer wordt geoogst (CGVS, p. 14). Rijst wordt er namelijk in november geoogst (zie administratief dossier).

Ook moet worden opgemerkt dat u de volledige naam van het districtshoofd van Dara-i Nur ten tijde van uw vertrek niet kent. U weet namelijk enkel dat hij Zmarai heet (CGVS, p. 19). Wanneer u de naam 'Qari Mirza Mohammad' te horen krijgt, moet u het antwoordt schuldig blijven (CGVS, p. 19). Hij was nochtans het districtshoofd van Dara-i Nur in november 2013 (zie administratief dossier). Hiertegenover staat dat u wel de namen van verschillende prominenten op niveau van de provincie Nangarhar kent. Zo kent u de (ex)provincieraadsleden Suhrab Qaderi en Qazi Khan Mohammad ofte 'Malik Baba' (CGVS, p. 13 & 19). Ook kent u de huidige provinciegouverneur Salim Kunduzi en de gouverneur tot 2013, met name Gulagha Sherzai (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u dit weet, stelt u dat iedereen weet wie de gouverneur is (CGVS, p. 19). Het is vreemd dat u de volledige (bij)namen kent van verschillende provinciegouverneurs en provincieraadsleden doch niet de volledige naam van het districtshoofd van

Dara-i Nur. Bovendien moet erop worden gewezen dat deze prominenten op provincieniveau ook gekend zijn bij mensen die elders in de provincie Nangarhar wonen, bijvoorbeeld in de stad Jalalabad. Tevens verklaart u telefonisch contact te hebben met uw familie in Afghanistan doch u kent de landcode van Afghanistan niet die men moet intoetsen voor het gewone telefoonnummer (CGVS, p. 12). Dit is '+93' (zie administratief dossier).

Aangaande uw bewering dat u psychologische problemen of een zenuwziekte heeft en veel dingen bent vergeten dient te worden vastgesteld dat u zelf stelt dat u hiervoor niet naar een dokter bent gegaan (CGVS, p. 18 & 21). Bovendien heeft u bij uw aankomst in België geen gewag gemaakt van enige gezondheidsproblemen wanneer u dit werd gevraagd (document "INSCHRIJVING NL").

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-i Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-i Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25.03.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Echter, u blijft bij uw verklaringen en u geeft de naam van de persoon die tijdens de vernieling van papaver is gestorven maar stelt dat u niet weet wanneer dit exact gebeurde (CGVS, p. 20). Echter, hiermee heeft u bovenstaande vaststellingen geenszins kunnen weerleggen. Uw verklaring dat alle data en tijdstippen die u gaf slechts bij benadering waren (CGVS, p. 20), kan dit evenmin. Er kan namelijk van een asielzoeker worden verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen enigszins correct kan situeren in de tijd.

Uw verklaring dat u een beetje problemen heeft met het Pashtou omdat uw moedertaal Pashai is wanneer op het einde van het interview gevraagd wordt of u de tolk goed heeft begrepen (CGVS, p. 21), wordt niet aanvaard. Immers, aan het begin van het interview bleek u de tolk wel goed te begrijpen en werd er bovendien gezegd dat u het moest melden wanneer u iets niet begreep (CGVS, p. 2). U ging hiermee akkoord (CGVS, p. 2). Uw verklaring op het einde van het gehoor – na de confrontatie met uw ongeloofwaardige herkomst – dat u een paar woorden niet heeft begrepen en toen geen uitleg heeft gevraagd (CGVS, p. 21) wordt bijgevolg niet aanvaard. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit het gehoorverslag blijkt dat u verschillende keren wilde antwoorden op een vraag vooraleer de tolk de vraag volledig vertaald had (CGVS, p. 3 & 4). Daarenboven verklaart u zelf dat de schoolboeken in het Pashtou waren, dat de leerkrachten Pashtou spraken en dat de radio en televisie in het Pashtou uitzonden (CGVS, p. 21). Er kan dan ook worden aangenomen dat u het Pashtou voldoende machtig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Betreffende de kopie van een taskara op naam van Nasrullah, de kopieën van 12 foto's, de kopie van een badge op naam van Nasrullah en de kopieën van 2 certificaten moet vooreerst worden opgemerkt dat uw naam nergens in deze documenten is vermeld. Deze documenten kunnen geenszins aantonen dat u de broer bent van deze Nasrullah noch kunnen ze aantonen waar u de laatste jaren voor uw asielaanvraag heeft verbleven. Bovendien moet worden opgemerkt dat het slechts kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, lid 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), alsook van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw tentoongespreide kennis over de Afghaanse kalender ondermaats is.

Zo verklaart u dat 19 jaar bent geworden en dat uw ouders u vertelden dat u bent geboren in het jaar 1997 (CGVS, p. 3). Wanneer vervolgens gevraagd wordt welk jaar dit is volgens de Afghaanse kalender, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 3). Gevraagd of men in Afghanistan dezelfde kalender gebruiken als in België, vertelt u dat ze zowel deze als de Afghaanse kalender gebruiken (CGVS, p. 3). Wanneer u vervolgens geconfronteerd wordt met de vaststelling dat er slechts één kalender in Afghanistan wordt gebruikt en gevraagd wordt hoe het komt dat u uw geboortjaar kent in de Gregoriaanse kalender doch niet in de Afghaanse kalender, komt u niet verder dan te stellen dat uw ouders deze datum vermeldden en dat u deze datum leerde (CGVS, p. 3). Het is zeer vreemd dat uw ouders u uw geboortjaar enkel in de Gregoriaanse kalender zouden hebben meegedeeld en niet in de Afghaanse kalender. Wanneer bovendien gevraagd wordt naar de warmste maanden in Afghanistan, antwoordt u jauza en saratan (CGVS, p. 3). Echter, jauza is nog een lentemaand (zie administratief dossier). Uw verklaringen als zou u ongeletterd zijn, niet hebben gestudeerd en de warmste maanden niet kennen (CGVS, p. 3), worden niet aanvaard. U bent namelijk acht jaar naar school geweest (CGVS, p. 3 ; verklaring DVZ, punt 11). Tevens weet u niet in welke maand het nieuwe schooljaar in uw regio begon (CGVS, p. 9). Dit is gezien uw acht jaar durende scholing zeer opmerkelijk. Het schooljaar begint immers – afhankelijk van het klimaat in de betreffende regio – steeds op dezelfde datum (zie administratief dossier).

Daarenboven komen uw verklaringen over de scholen in Amla niet overeen met de objectief beschikbare informatie hieromtrent.

Wanneer gevraagd wordt om te vertellen over Amla stelt u onder meer dat er een school is (CGVS, p. 4). Gevraagd of er nog iets anders te zien is, stelt u "één school en huizen" (CGVS, p. 4). Ook wanneer vervolgens gevraagd wordt of er één school is, bevestigt u dit (CGVS, p. 4). Gevraagd of dit een jongens- dan wel een meisjesschool is, verklaart u dat het in twee delen is, één deel is voor jongens en het andere deel is voor meisjes (CGVS, p. 4). Gevraagd of het één schoolgebouw is, stelt u dat het één gebouw is, maar dat men in het midden ervan een muur heeft gebouwd (CGVS, p. 5). Wanneer gevraagd wordt of men de jongens- en de meisjesschool tegelijkertijd heeft gebouwd, stelt u dat u zich voordien vergist heeft en dat er twee schoolgebouwen zijn met twee poorten (CGVS, p. 5). Het is vreemd dat u uw verklaringen na verschillende vragen hieromtrent wijzigt. Bovendien verklaart u verschillende keren dat de jongensschool in Amla zes à zeven jaar geleden werd gebouwd (CGVS, p. 5). Ook stelt u dat de jongens voordien naar een school in Qalai Shahi gingen wanneer gevraagd werd waar de jongens toen les kregen (CGVS, p. 5). Echter, uit de informatie blijkt dat de jongens in Amla voor de bouw van de jongensschool 's namiddags les kregen in de meisjesschool (zie administratief dossier). Ook moet worden opgemerkt dat er in 2002 één school en vijf thuisklassen werden geteld (zie administratief dossier). Bovendien is de jongensschool geen zes à zeven jaar geleden gebouwd zoals u verklaart doch de bouw ervan is aangevat in de tweede helft van 2012 en geëindigd in 2013 (zie administratief dossier). Tevens kunt u niet vertellen welke kleur de jongensschool in Amla heeft (CGVS, p. 7). Van iemand die verklaart heel zijn leven in het dorp Amla te hebben gewoond en die ooit een bezoek heeft gebracht aan de jongensschool in Amla (CGVS, p. 9), kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij beter op de hoogte is van bovenstaande.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u verklaart dat de poort van de meisjesschool richting het westen ligt en de poort van de jongensschool in het oosten (CGVS, p. 5). Echter, wanneer later wordt gevraagd om het door u vermelde populaire schrijn Chelgazi te situeren aan de hand van de vier windrichtingen, stelt u die informatie niet te hebben (CGVS, p. 6). Hierdoor wordt vermoed dat uw tentoongespreide kennis over de ligging van de poorten van de scholen in Amla ingestudeerd is.

Vervolgens dient er op gewezen te worden dat u verschillende gebeurtenissen in uw vermeende regio van herkomst kunt opsommen doch dat u ze niet ten opzichte van elkaar kunt situeren in de tijd. Met name bent u op de hoogte van de weg die in Amla is geasfalteerd, over de bouw van de jongensschool en over de Japanse ingenieur Kazuya Ito die door de taliban werd vermoord (CGVS, p. 5, 6 & 10). Net als de bouw van de jongensschool – die eigenlijk maar drie & vier jaar geleden werd gebouwd (zie supra) - situeert u de asfaltering van de weg in Amla zes à zeven jaar geleden (CGVS, p. 6). Echter, wanneer gevraagd wordt wat men eerst deed – met name de bouw van de jongensschool dan wel de asfaltering van de weg – moet u het antwoordt schuldig blijven (CGVS, p. 6). Ook weet u niet hoeveel tijd er tussen deze twee constructiewerken zat (CGVS, p. 6). In verband met de moord op de Japanse ingenieur in Nangarhar - waarvan u zelfs zijn naam kent - moet worden opgemerkt dat u deze moord 12 jaar geleden situeert terwijl deze plaatsvond in augustus 2008 (CGVS, p. 10 ; zie administratief dossier). Van iemand die in de regio woonde mag worden verwacht dat hij deze gebeurtenissen die hijzelf aanhaalt enigszins kan situeren in de tijd. Bijgevolg laat uw tentoongespreide kennis van deze gebeurtenissen een ingestudeerde indruk achter.

Tevens moet worden vastgesteld dat u niet op de hoogte bent van de oogsttijden van papaver. Zo verklaart u dat papaver in uw regio in de winter wordt geoogst (CGVS, p. 15). Echter, papaver wordt er vanaf de tweede helft van april tot half mei geoogst (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u dat papaver na twee-drie maanden klaar is voor de oogst (CGVS, p. 15). Echter, er zit minstens vierenhalf maand tussen het zaaien en het oogsten van papaver in de provincie Nangarhar (zie administratief dossier). Aangezien papaver een veelvuldig geteeld gewas is in uw voorgehouden regio van herkomst (zie administratief dossier) zijn bovenstaande onwetendheden opmerkelijk. Tevens slaat u de bal mis wanneer u stelt dat rijst in de zomer wordt geoogst (CGVS, p. 14). Rijst wordt er namelijk in november geoogst (zie administratief dossier).

Ook moet worden opgemerkt dat u de volledige naam van het districtshoofd van Dara-i Nur ten tijde van uw vertrek niet kent. U weet namelijk enkel dat hij Zmarai heet (CGVS, p. 19). Wanneer u de naam 'Qari Mirza Mohammad' te horen krijgt, moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p. 19). Hij was nochtans het districtshoofd van Dara-i Nur in november 2013 (zie administratief dossier). Hiertegenover staat dat u wel de namen van verschillende prominenten op niveau van de provincie Nangarhar kent. Zo kent u de (ex)provincieraadsleden Suhrab Qaderi en Qazi Khan Mohammad ofte 'Malik Baba' (CGVS, p. 13 & 19). Ook kent u de huidige provinciegouverneur Salim Kunduzi en de gouverneur tot 2013, met name Gulagha Sherzai (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u dit weet, stelt u dat iedereen weet wie de gouverneur is (CGVS, p. 19). Het is vreemd dat u de volledige (bij)namen kent van verschillende provinciegouverneurs en provincieraadsleden doch niet de volledige naam van het districtshoofd van Dara-i Nur. Bovendien moet erop worden gewezen dat deze prominenten op provincieniveau ook gekend zijn bij mensen die elders in de provincie Nangarhar wonen, bijvoorbeeld in de stad Jalalabad.

Tevens verklaart u telefonisch contact te hebben met uw familie in Afghanistan doch u kent de landcode van Afghanistan niet die men moet intoetsen voor het gewone telefoonnummer (CGVS, p. 12). Dit is '+93' (zie administratief dossier).

Aangaande uw bewering dat u psychologische problemen of een zenuwziekte heeft en veel dingen bent vergeten dient te worden vastgesteld dat u zelf stelt dat u hiervoor niet naar een dokter bent gegaan (CGVS, p. 18 & 21). Bovendien heeft u bij uw aankomst in België geen gewag gemaakt van enige gezondheidsproblemen wanneer u dit werd gevraagd (document "INSCHRIJVING NL").

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dara-i Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dara-i Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 25.03.2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Echter, u blijft bij uw verklaringen en u geeft de naam van de persoon die tijdens de vernieling van papaver is gestorven maar stelt dat u niet weet wanneer dit exact gebeurde (CGVS, p. 20). Echter, hiermee heeft u bovenstaande vaststellingen geenszins kunnen weerleggen. Uw verklaring dat alle data en tijdstippen die u gaf slechts bij benadering waren (CGVS, p. 20), kan dit evenmin. Er kan namelijk van een asielzoeker worden verwacht dat hij belangrijke gebeurtenissen enigszins correct kan situeren in de tijd.

Uw verklaring dat u een beetje problemen heeft met het Pashtou omdat uw moedertaal Pashai is wanneer op het einde van het interview gevraagd wordt of u de tolk goed heeft begrepen (CGVS, p. 21), wordt niet aanvaard. Immers, aan het begin van het interview bleek u de tolk wel goed te begrijpen en werd er bovendien gezegd dat u het moest melden wanneer u iets niet begreep (CGVS, p. 2). U ging hiermee akkoord (CGVS, p. 2). Uw verklaring op het einde van het gehoor – na de confrontatie met uw ongeloofwaardige herkomst – dat u een paar woorden niet heeft begrepen en toen geen uitleg heeft gevraagd (CGVS, p. 21) wordt bijgevolg niet aanvaard. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit het gehoorverslag blijkt dat u verschillende keren wilde antwoorden op een vraag vooraleer de tolk de vraag volledig vertaald had (CGVS, p. 3 & 4). Daarenboven verklaart u zelf dat de schoolboeken in het Pashtou waren, dat de leerkrachten Pashtou spraken en dat de radio en televisie in het Pashtou uitzonden (CGVS, p. 21). Er kan dan ook worden aangenomen dat u het Pashtou voldoende machtig bent.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen geenszins bovenstaande beslissing wijzigen. Betreffende de kopie van een taskara op naam van Nasrullah, de kopieën van 12 foto's, de kopie van een badge op naam van Nasrullah en de kopieën van 2 certificaten moet vooreerst worden opgemerkt dat uw naam nergens in deze documenten is vermeld. Deze documenten kunnen geenszins aantonen dat u de broer bent van deze Nasrullah noch kunnen ze aantonen waar u de laatste jaren voor uw asielaanvraag heeft verbleven. Bovendien moet worden opgemerkt dat het slechts kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afgaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten

zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.”.

De Raad stelt vast dat verzoeker de voormelde motieven volledig ongemoeid laat. De Raad stelt vast dat deze motieven pertinent en deugdelijk zijn en alle steun in het administratief dossier vinden. Deze motieven worden door de Raad overgenomen. In zijn middel gaat verzoeker immers enkel in op de veiligheidssituatie in Afghanistan en Nangarhar en de onmogelijkheid om bescherming in te roepen van de Afghaanse autoriteiten in het licht van artikel 3 van het EVRM, doch gaat eraan voorbij dat de bestreden beslissing gesteund is op de vaststelling dat hij gelet op zijn beperkte kennis niet aannemelijk heeft kunnen maken afkomstig te zijn uit het District Dara-i Nur gelegen in de provincie Nangarhar, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het District Dara-i Nur gelegen in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het louter verwijzen naar de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en Nangarhar en algemene rapporten en een reisadvies dienaangaande volstaat hiertoe niet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vraagt in ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd zo de Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over het statuut van vluchteling. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig november tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF